

یادداشت ویژه

ابراهیم به آتش می‌رود!

تحریم و هجوم سرمایه‌گذار خارجی تزیین نمودند و تعیین تکلیف کالاهای معطل مانده در گمرک و تسهیل حمایت از شرکت‌های دانش‌بنیان را به تصمیم شرکت‌های خارجی منوط گذاردند تا با وقوع یک زلزله، آمدن یک سیل و شیوه یک بیماری، هزاران کارخانه و صدها هزار کارگر و میلیون‌ها کارمند با رؤیای فردایشان خدا حافظی کنند. مطیوعات زنجیره‌ای جریان استحاله نیز، با تندرو خواندن انقلابیون و اعتدال نامیدن انقلابیون، خاموشی موتور فعالیت کشور را با قطار تجدیدهای کارنامه‌ای اش افتخار تاریخی جای زدند و با مدعای بی‌کنتر «اگر ما نبودیم خیلی بدتر می‌شد» بر پیه خطاهاشان گل و سبزه کاشتند. با این سیاست‌گذاری‌ها کشور به جای راهبردی خوداتکا، در سیل فشارهای تحمیلی افتاد، روند خنثی‌سازی تأثیر تحریم به مل莫斯 سازی احساس فشار مبدل شد و اراده «ما می‌توانیم» جوانان به تمخر «ما نمی‌گذریم» مدیران رفت. درنتیجه انگیزه رشد فرازینده یک ملت در لجاجت یک نگاه آسوده خواه معطل ماند و نیروی نجات بخش دلسوزان کشور، پشت دیوار دلدادگان وعده‌های بیشتر، حصر شد. ایران به زنجیر نجومی بگیرانی درآمد که بین مطالبات مردم و تکالیف خود سجاده کشیدند و بر صندلی قدرت سجاده

ریاست انداختند تا بارای اعتماد کنسرتی‌ها برای اتحاد کرستنی‌ها جشن بگیرند. جریانی که به خدمات دولت قبل برگشت اما در کالبد لطمات رژیم سابق روح دمید. کسورات چند ده هزار میلیاردی، کسری ۲۳۰ هزار میلیاردی بودجه و دل زدگی و بی‌اعتمادی عمومی از حاکمیت را تقديم مسئولین بعدی کرد تا مشارکت سیاسی را با دو تبع اقتصاد و نزوئلایی و سیاست‌های امریکایی قیچی نماید. حال، مشارکت ۴۸ درصدی بعلاءوه ۵ درصد آراء چگونه ابطال شده وزارت کشور را نه به بحران سازی‌های آیان و دی و نه به سیاست ورزی‌های

برجامی - سعدابادی خود

ادامه در صفحه ۲

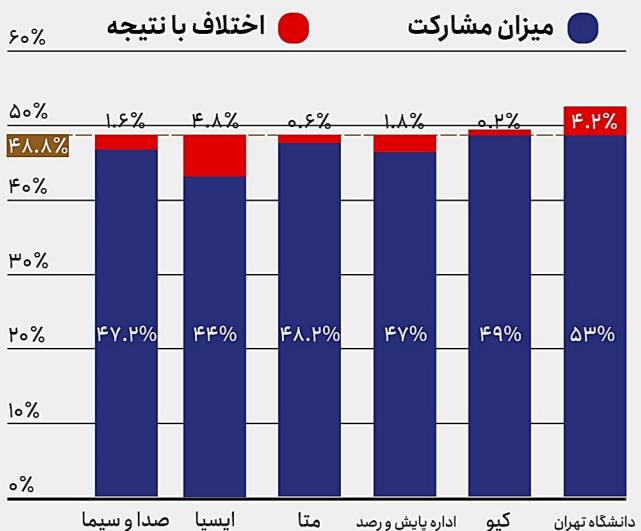
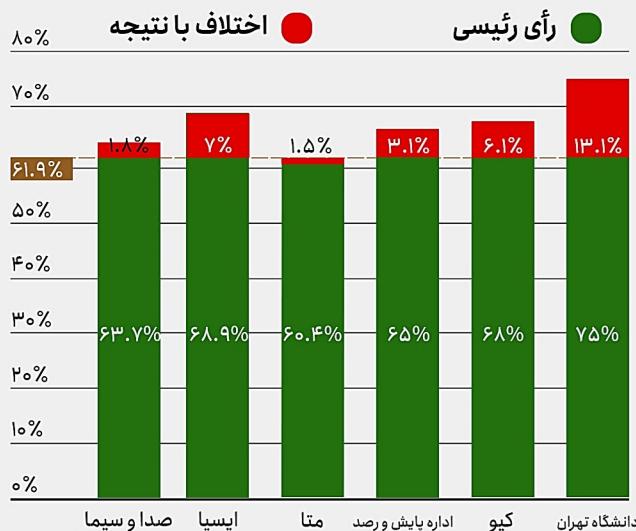
محمد جلیلی

کارشناسی ارشد علوم سیاسی / پژوهشگر حوزه سایبری و عده ۱۰۰ روزه معجزه اقتصادی و تکان دادن کلید قفل مذاکره با آمریکا، ایفای نقش سیاسی‌بودی بود که با مونولوگ‌های کاغذی آشنا، رأی نیمی از مردم را در سبد «تنها با خارجی‌ها می‌شود» جمع کردند. القای تبلیغاتی این ذهنیت که از ابتدای انقلاب، ریشه مشکلات کنونی در انقطاع رابطه با دولت امریکا و هزینه‌سازی شعائر انقلابی بوده، در پروپاگاندای یک جناح سیاسی پرنگ شد تا جایی که اکسیر دردهای ایرانی در شبکت سرگین آمریکایی تصویر گشت. این رویکرد که از هفته نخست پیروزی با شکست تابوی تماس

تلفنی رئیس‌جمهور امریکا از اتاق ریاست جمهوری ایران دنبال شد، عامل دیرینه تشدید آلام ایرانی را ایستادگی بر آرمان استکبارستیزی عنوان کرد و گلوگاه تنفس اقتصاد داخلی را در مست خنده‌های سیاست خارجی با جنایتکارترین دولت‌ها کاوید. بنابراین برای ۸ سال خزانه امید ملت را در میز قمار با کدخداد ریختند تا پس از قاب کردن سلفی هایشان با کری، باد بماند و تدبیر حل مشکل آب خوردن مردم با تقدیس برجمامی که خدا آورد، ابر بارانی که جای نان، ننگ بارید و گازانبر زرینی که به دست حقوق دانانی تا انتهای چرخ اقتصاد و ساتریفیوژ مملکت فرورفت. زبان فهمان جهان بر پیشانی دلوایسان انداختن ملت در چاه امتیازدهی و نسیبه‌خربی، برچسب نفهemi زدن؛ و بزک‌کنندگان چهره گرگ، مخالفین خود را سواد و بی شناسنامه، ترسو و بزدل، بی عقل و تندرو و کاسب و افراطی نامیدند تا در حالی که بهشتی کردن مردم را از وظایف خود نمی‌شمارند، دنیایشان را به جهنم بکشانند.

آمدند با بآب و تاب امضا یک توافق نامتوازن غرب نویس شده را، شکست دیوار مشکل آب خوردن مردم با تقدیس برجمامی که خدا آورد، ابر بارانی که جای نان، ننگ بارید و گازانبر زرینی که به دست حقوق دانانی تا انتهای چرخ اقتصاد و ساتریفیوژ مملکت فرورفت. زبان فهمان جهان بر پیشانی دلوایسان انداختن ملت در چاه امتیازدهی و نسیبه‌خربی، برچسب نفهemi زدن؛ و بزک‌کنندگان چهره گرگ، مخالفین خود را سواد و بی شناسنامه، ترسو و بزدل، بی عقل و تندرو و کاسب و افراطی نامیدند تا در حالی که بهشتی کردن مردم را از وظایف خود نمی‌شمارند، دنیایشان را به جهنم بکشانند.

پیش‌بینی نتایج

اخلاق و سیاست، نگنجد به یک سرزمین؟؟

طاهره ملکیان

کارشناسی ارشد فلسفه اخلاق / هنرمند

در سال‌های گذشته و در تبلیغات انتخاباتی ریاست جمهوری، مکرراً شاهد این بودیم که بعضی از نامزدها، رقبای خود را متهمن به نسبت‌های ناشایست و بعضاً به دور از واقعیت می‌کردند و در این ماجرا هرچه را که در نوان داشتند بسیج میکردند که به مطلوب خود برستند.

اما در برنامه‌های انتخاباتی امسال، در کنار کسانی که هنوز هم سعی داشتند که با تحقیر و افتراء، در پی جلب توجهات باشند؛ چیز دیگری هم به چشم می‌آمد و آن هم حضور افرادی بود که وقایع و حقایق را بیان میکردند اما نه با فرافکنی و گندگی‌گویی. نامزدی در بین نامزدها حضور داشت که وقتی میخواست خلافِ واقع گویی دولت را در یک بخش نشان دهد، نه با نسبت "دروغ‌گویی" که با تعبیر "ناراستی" نقدی که داشت را بیان نمود و اتفاقاً همین ملاحظه‌ی او مورد توجه برخی نیز قرار گرفت. چیزی که سابقاً، کمتر در دستور کار آقایان بود.

این اتفاق را میتوان در میان افسار دیگری نظیر روحانیون نیز پی‌گیری کرد؛ منلا در مناظره‌ی میان آقایان رفیعی و آقامیری، بعد از مناظره، آقا میری در جایی اشاره کرد که "دکتر رفیعی اگر قصد مناظره با من داشت، عطا روایت می‌آورد و من را ناک اوت میکرد."

یا در گفتگویی که حامد کاشانی و حسین دهباشی درمورد توئیت دهباشی درمورد کیفیت شهادت حضرت زهرا «سلام الله علیها» و اتفاقات پیرامون آن، آقای کاشانی علی رغم تسلط کامل بر موضوع و آگاهی از عدم تسلط آقای دهباشی بر موضوعی که نسبت به آن طرح شبه کرده بود؛ بحث را بگونه‌ی جدلی که کم اطلاعی طرف گفتگو از بحث عیان شود، پیش نبرد و در کمال متناسب واقعیت‌ها را بیان کرد، بگونه‌ای که دهباشی در نهایت از کم اطلاعی خود و اشتباهی که کرده بود عذرخواهی کرد.

این اتفاقات در فضای شبکه‌های اجتماعی، بیش از هرچیز واجد یک پیام برای مخاطب است؛ اینکه قرار نیست به پای بیان حقایق و واقعیت‌ها، اخلاق را گردن بزنیم.

این اتفاق مبارکی است که مردم شاهد این باشند که افراد صاحب‌نظر، به نقد عملکرد یکدیگر پردازند، ضمن اینکه مراقب کلمات و عباراتی که به کار میبرند نیز هستند. زمانی که ادبیات مچ گیرانه و بی ادبیه از کلمات اندیشمندان در عرصه‌های مختلف، رخت بریند؛ مردم آن را درک می‌کنند و از آن الگو میگیرند و حتی در دراز مدت میتوان امید داشت که تبدیل به یک فرهنگ شود. از این‌رو انتظار می‌رود که مسئولین و همین‌طور کسانی که در جامعه و یا فضای مجازی، گفتار و رفتارشان میتواند منشأ اثر باشد، به مسئولیتی که در اینباره دارند بیش از پیش توجه کنند؛ چنانچه در کلمات گهربار مولای متقیان علی «علیه السلام» هم چنین آمده است که:

«النَّاسُ عَلَى دِينِ مُلُوكِهِمْ»

بلکه به بنیان انقلاب اسلامی نسبت می‌دهند و میان تحریریم شرکت در انتخابات نظام و تبیح التزام به قانون اساسی آن، مردم را آزاد می‌گذارند. در این‌بین اقبال به شخصیت پاک‌سیقه که برای اول‌بار نه با زبان‌بازی و فربیکاری و نه با هنجارشکنی و وعده سرایی بلکه با اخلاق ورزی دینی و اراده به خدمت گذاری عینی، مسئولیت آبادانی این باستان شخم زده را بر دوش گرفته، می‌تواند چشم آمید به پیشرفتی دگر را در دل جوانان افسرده و در مقابل کارشکنی و فرافکنی مفسدان شکم‌باره و طمع برده، بیدار کند. ابراهیم منتخب می‌خواهد بت اشرافیت اداری مسئولین را با تبر شفاقت ساختاری بشکند و آتش برافروخته‌ی عذاب ملت را به گلستان رضایت از خدمت مبدل سازد. او بر همین‌پایی گذارد که یک دولت منفعل با بیگانه اما طلبکار با محکمانه برافروخته و دست مسئولان بعد را زیر ساتور حقوقی تحریم‌های بین‌المللی و تحملیم‌های رسانه ای خود برده است. رئیسی که خود را غیر وابسته به جناحین سیاسی می‌خواند، عملکرد قابل دفاعش در قوه قضائیه و آستان قدس را به مسلح دولت فشل مانده‌ای می‌برد که عزم نکرد تا اعتمتای به ظرفیت‌های داخلی و توأم‌نمدی‌های ملی کند یا اهتمامی بر تسهیل زندگی و تسکین روان مردمانش بروز دهد.

امید است تا دولت آینده دکتر رئیسی جمعی از مختصان متعدد را برای انقلاب نجات از وضع موجود بسیج کند و ساختارهای مفسدانی را اصلاح گرداند تا اثار شکوفایی استعدادهای منکوب شده در چشم و دل مردمان مایوس مانده رخ بنماید. توانایی وی در قاطیعت اخلاقی و نرمش ائتلافی او است که خواهد توانست به لطف الهی و اهتمام ملی نیروهای پراکنده ساخته را ذیل عنوان ایران آباد اسلامی گردآورد و در راستای تأدیب خرابکاری‌ها، تأمین نیازمندی‌ها، تسکین دردمندی‌ها و تهییج رخوت زدگی‌ها به کار بندد. او چالش‌های عدیده‌ای در اقتصاد و سیاست پیش رو دارد و از طرفی همسوی مجلس با دولت، گردن رئیسی را برای آوار تمام تقصیرهای تاریخی بر سر دولت خدمت جوی او باریک خواهد کرد. یقیناً رسانه‌های رقب و دستگاه‌های تبلیغاتی معاندین انقلاب برای بزرگنمایی کوچک‌ترین اشتباها و تشید کمترین ضعف‌های او و هم‌کیشانش از پای خواهند نشست و تمام تلاش خود را معطوف خواهند داشت تا جلوی اتخاذ تصمیمات راهگشا و پیشبرد اهداف نجات‌بخش دولتش را بگیرند. شیوه شبکه‌های اجتماعی نیز در خشی‌سازی باشته‌های آن خطرساز است که می‌باید سروسامانی به آن بخشد. مسیر او پسیار دشوار است و فرصتی برای اشبهای نیست؛ چراکه زخم عمیقی بر پیک اعتماد جامعه بر جای مانده و این دمل چرکین طیب حاذقی می‌طبید که با اتخاذ تصمیماتی مجرب، غفونت‌های این زخم را به نحوی جراحی کند که توان انگ سلاخی به آن چسباند. می‌بایست اذهان را از معجزه خواهی و اسطوره پندراری بر حذر داشت همان‌گونه که از طبلکاری به کمک باری فراخواند و روش‌های منطقی و تلاش‌های آزموده را با واقع‌بینی در راستای تحقق تدیری از امن ها به کار بست.

شایعه ویژه

انتشار تصویری متفاوت از تعداد آرای اخذ شده در سیزدهمین دوره انتخابات ریاست جمهوری، موجی از انتقادات را نسبت به عملکرد وزارت کشور در اعلام نتایج بر انجیخت.

این در حالی است که از صبح ۲۸ خرداد ماه روز رأی گیری، موارد متعددی از جمله تأخیر در شروع اخذ رأی، کمبود تعریف در شعب اخذ رأی و برخی تخلفات در فضای مجازی رسانه‌ای شده بود. مشاور و وزیر کشور در اکانت توییتری خود این تصویر را جعلی اعلام کرد و نوشت با منتشر کنندگان برخورد قانونی خواهد شد.

دومین ویژه نامه سیزدهمین دوره انتخابات ریاست جمهوری

دفتر تبلیغات اسلامی حوزه علمیه قم
معاونت فضای مجازی، هنر و رسانه
اداره پایش، رصد و آینده پژوهی

مدیر مسئول و سردبیر: بهنام معینی مجید
هیئت تحریریه: محمد جلیلی، حسن آقاجانی، فاطمه حیدری، بهنام معینی مجید،
مصطفی تشهیعی، فاطمه داداشی، طاهره ملکیان، مصطفی کرفی، فاطمه لطفی

